

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2018:023.004310

DOSAR NR.5333/2/2016

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința civilă nr. 4310
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 24.10.2018
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE: FLORESCU GABRIELA
GREFIER: DINCĂ GEORGIANA-DANIELA

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul PĂUN GABRIEL VIRGIL, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr. 24/2008)”.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 10.10.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 24.10.2018 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Deliberând, asupra prezentei acțiuni, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 26.07.2016 pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr.53333/2/2016, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Păun Gabriel Virgil, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să aprecieze asupra calității pârâtului de lucrător sau colaborator al Securității.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că pârâtul a candidat la funcția de primar al municipiului Târgoviște, jud. Dâmbovița. Conform prevederilor art. 3, coroborate cu art. 5, alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul stabilirii calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care candidează, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)¹.

A precizat reclamantul că pârâtul a fost verificat de instituția reclamantă în anul 2003, când, în urma cererii nr. 775/02/23.01.2003, a solicitat "eliberarea unei adeverințe", în temeiul art. 13 alin. 1 lit. c) din fosta Legea nr. 187/1999. Cum, la acea dată în urma verificării în propriile evidențe dar și ca urmare a corespondenței purtate cu foștii deținători de arhive, pe numele său a fost identificat dosarul de urmărire informativă I 2480 (cotă C.N.S.A.S), instituția reclamantă a emis Decizia nr. 143/16.12.2003, potrivit căreia "pe baza materialului probator avut la dispoziție nu se poate stabili implicarea în activitatea de poliție politică a persoanelor cercetate, neîndeplinindu-se condițiile legale privind atribuirea calității de colaborator; prin urmare domnii: /.../PĂUN Gabriel Virgil/.../nu au fost agenți sau colaboratori ai Securității ca poliție politică".

În luna martie 2008, deci după abrogarea Legii 187/1999, instituția reclamantă a preluat de la S.R.I. dosarul nr. R 318556 (cotă C.N.S.A.S), întocmit de organele fostei securități pe numele pârâtului. Cum potrivit dispozițiilor art. 32 din O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare: dacă în urma preluării în gestiune de către CNSAS, "rezultă documente și informații noi și neprocesate cu privire la calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia a unei persoane pentru care a fost emisă anterior prezentei ordonanțe de urgență o decizie de neapartenență sau de necolaborare cu Securitatea, dacă persoana face parte din categoriile persoanelor verificate din oficiu, Consiliul Național pentru

Studierea Arhivelor Securității inițiază și aplică, în mod corespunzător, procedura cuprinsă în prezenta ordonanță de urgență.", apreciază reclamantul că și sub acest aspect, verificarea, la acest moment a pârâtului este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1018 din 23.05.2016 și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul a fost recrutat inițial în calitate de colaborator, sub numele conspirativ <EMIL>, la data de 02.02.1978, pentru cunoașterea activității specialiștilor străini ce vin pe raza municipiului Târgoviște. În octombrie 1981 a fost abandonat deoarece fusese arestat și condamnat pentru speculă. La data de 28.01.1982 a fost eliberat din arestul miliției iar pe 29.01.1982, fiind contactat din nou de I.J.S. Dâmbovița, Biroul 3 a consimțit să colaborez în continuare sub același nume conspirativ, sens în care a semnat un nou angajament datat 01.02.1982. A fost abandonat în august 1985 deoarece existau informații că respectivul dorește să efectueze o călătorie în străinătate de unde nu are intenția de a se întoarce în țară. Ca urmare a acestei semnalări, concomitent cu abandonarea s-a dispus și luarea pârâtului în lucru în cadrul dosarului problemă pentru clarificarea suspiciunilor de evaziune, fapt concretizat în dosarul cotă I 2480, deschis de organele fostei securități pe numele său.

În concluzie, a solicitat reclamantul să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de acesta.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, art. 32 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a depus: Nota de Constatare nr. DI/1/1081 din 23.05.2016, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 318556 (cota C.N.S.A.S.), integral; Decizia Colegiului C.N.S.A.S. nr. 143/16.12.2003.

În procedura prealabilă judecătii, la data de 11.08.2016, pârâtul a depus întâmpinare și cerere reconvențională.

Prin întâmpinare, pârâtul a arătat că în timpul activității sale a fost supravegheat de securitate și miliție, întocmindu-i-se dosare penale. A menționat că ofițerul de securitate a insistat să îi dea relații cu privire la străinii cu care intra în contact, prin prisma muncii sale. Pârâtul arată că a fost șantajat să ofere aceste relații, cu încălcarea normelor privind cumpărarea unor obiecte de la cetățeni străini, ceea ce va atrage repercusiuni asupra sa. Arată că fosta securitate i-a încălcat drepturile fundamentale, încă din anul 1975.

Pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii și excepția lipsei de interes a reclamantului în promovarea cererii.

La data de 3.10.2016, a depus **întâmpinare** la cererea reconvențională reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, prin care a solicitat, în principal, admiterea excepției inadmisibilității cererii reconvenționale, precum și a excepției lipsei calității procesuale pasive a instituției, iar în subsidiar, respingerea ca neîntemeiată a cererii reconvenționale și admiterea acțiunii în constatare astfel cum a fost formulată.

Prin încheierea de ședință de la data de 05.07.2017, Curtea a respins excepția inadmisibilității acțiunii introductive și a lipsei de interes a CNSAS, a admis excepțiile inadmisibilității cererii reconvenționale și a cererii de intervenție forțată formulată de pârât împotriva Președintelui României Klaus Iohannis Werner și a Statului Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, a respins ca inadmisibile cererea reconvențională și cererile de intervenție forțată, dispunând scoaterea din cauză a MAI, SRI, Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Președintele României Klaus Iohannis Werner, pentru motivele arătate în acest act procedural.

Prin decizia nr. 3984/12.12.2017 Înalta Curte de Casație și justiție a respins ca nefondat recursul declarat de Păun Gabriel Virgil împotriva încheierii împotriva încheierilor din

21.06.2017 (când a fost pusă în discuție admisibilitatea cererilor de intervenție) și a încheierii din 05.07.2017, cu privire la cererile de intervenție forțată formulate în prezenta cauză.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și a fost audiat martorul , propus de pârâtul Păun Gabriel Virgil.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că prezenta acțiune este întemeiată pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității, motiv pentru care prezenta acțiune urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente de fapt și de drept:

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării *a posteriori* a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției și ai democrației) ori dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturi și libertăți fundamentale în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței investite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau, după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații, de a aplica pedepse și de a le individualiza, nerealizând o justiție retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudența C.E.D.O., ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Cu alte cuvinte, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în fiecare caz în parte (în același sens pronunțându-se și Curtea Constituțională a României prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

Curtea constată că în prezenta cauză, sunt îndeplinite condiții impuse de dispoziția legală de mai sus, pentru următoarele considerente:

Din înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că pârâtul a fost recrutat inițial la data de 04.09.1978 de către organele Ministerului de interne, Inspectoratul Județean Dâmbovița, Biroul III, de sub numele conspirativ Emil. La aceeași dată, acesta a completat și semnat un angajament tipizat (fila 26). Curtea nu poate reține ca întemeiate susținerile martorului în sensul că acesta nu a semnat niciun angajament, atât timp cât dovada acestui

angajament se află la dosar, iar pârâtul nu l-a contestat. Curtea reține, de asemenea, că reclamantul a confirmat că a avut acest nume conspirativ.

Din conținutul angajamentului datat 04.09.1978, întocmit și semnat olograf cu numele real (fila 33) reiese că pârâtul s-a angajat să informeze organele de securitate cu următoarele probleme:

- „- cetățeni români ce au legături cu cetățeni străini;
- străini care vin pe raza orașului și îndeosebi la locul de muncă al subsemnatului;
- persoane ce solicită să plece în străinătate și să nu se mai întoarcă;
- persoane ce fac diferite afaceri cu obiecte de proveniență străină;
- despre unele nereguli de la locul de muncă, precum și comentarii negative ale unor persoane cu ocazia unor măsuri sau evenimente;
- deținători de valută;
- persoane care intenționează să ia legătura cu posturi de radio capitaliste, precum și alte probleme ce interesează organele de securitate.”.

În luna octombrie 1982, pârâtul a fost abandonat, deoarece a fost arestat pentru speculă. La data de 29.01.1982 pârâtul a consimțit din nou să colaboreze sub același nume conspirativ, semnând un nou angajament în același sens cu cel din anul 1978 (fila 35 dosar).

Dispozițiile art.2 lit. b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind *persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.*

Curtea de Apel reține că din textul legal de mai sus, rezultă că este necesară îndeplinirea a trei condiții, pentru declararea unei persoane ca fiind „colaborator” al fostei Securități:

- 1) furnizarea de informații, indiferent sub ce formă;
- 2) calitatea informațiilor, de a viza activități sau atitudini potrivnice regimului;
- 3) efectele informațiilor, de a fi apte să conducă la îngrădirea dreptului și libertăților fundamentale ale omului.

Coroborând înscrisurile depuse de reclamantul CNSAS la dosar, Curtea constată că în cauză s-a făcut dovada faptului că pârâtul Păun Gabriel Virgil a furnizat fostei Securități informații cu privire la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, motiv pentru care acțiunea urmează a fi admisă, cu consecința constatării calității pârâtului de colaborator al Securității.

Din analiza înscrisurilor aflate la dosar reiese în mod cert întrunirea primelor două cerințe legale, respectiv furnizarea de către pârât organelor de securitate a unor informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În ceea ce privește sintagma *activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist*, Curtea apreciază că, din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie avut în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activități și/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod discreționar

atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

Materialele furnizate de pârât pe parcursul colaborării cu organele de securitate, care îndeplinesc primele două condiții impuse de legiuitor, se referă la intenția unor cetățeni români de a părăsi țara. Relevantă în acest sens este nota din 24.03.1983, în care sursa Emil, relatează securității că numitul M.P., bucătar la restaurantul Dâmbovița și aflat sub influența vărului său, stabilit în RFG a „manifestat dorința de a merge la B, cu intenția de a nu se mai întoarce” (fila 96). Ca urmare a acestei informări, ofițerul a dispus ca despre domnul MP să se întocmească „fișă la pașapoarte pentru a preveni rămânerea în străinătate.

De asemenea, un alt material relevant este cel furnizat de pârât, cu privire la doamna P, la data de 27.04.1983. În această notă, pârâtul relatează despre doamna P, juristă în cadrul UJCAP Dâmbovița, cî are intenția de a-și schimba domiciliul la București, deoarece la noul domiciliu „are posibilitatea de a contacta mai ușor cetățeni străini, cu intenția de a se căsători cu unul și să plece în străinătate”. În aceeași notă, pârâtul semnalează că această doamnă este o persoană care „se înclină în fața a tot ceea ce este occidental”. Pârâtul menționează, de asemenea, că doamna P l-a rugat să îi facă cunoștință cu un cetățean strain, necăsătorit. Și acest material a avut drept consecință dispunerea de către ofițer ca doamna P să fie încadrată, pentru a stabili „concret străinii cu care se află în legătură și discuțiile ce le face legate de o eventuală plecare” (fila 94).

De asemenea, Curtea de apel reține că potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 nu cer furnizarea unor pluralități de informații, fiind suficientă furnizarea uneia singure, dar care să întrunească cele două condiții ale textului invocat, respectiv informațiile furnizate să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale, condiții îndeplinite în cauză (în acest sens, de exemplu, decizia nr. 3127 din 20.10.2017 a ICCJ)).

Față de conținutul delațiunilor prezentate mai sus, astfel cum în mod întemeiat a arătat și reclamantul, Curtea reține că intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie.

Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate. De asemenea, cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii, iar supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Din aceste motive, Curtea nu poate reține ca fiind întemeiate susținerile martorului , ofițerul care l-a recrutat pe Păun Gabriel Virgil, că nu prezentaru un interes operativ însemnat. Tocmai mențiunile scise de acest ofițer pe notele informative ale pârâtului, privind urmărirea celor vizați și neeliberarea pașapoartelor, dovedesc contrariul.

Pe de altă parte, Curtea constată că și ce-a de-a treia condiție legală este îndeplinită în cauză, deoarece nu se poate susține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, pârâtul având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință (spre exemplu, ca urmare a delațiunilor pârâtului, doamna P a fost urmărită pentru a se stabili străinii cu care intră în legătură). Curtea nu poate reține ca întemeiate susținerile pârâtului în sensul că a dat aceste informații fostei securități, deoarece dispozițiile legale în vigoare la acea dată îl obligau. Dacă era obligatoriu prin lege să dea aceste informații orice cetățean, nu se mai justifica luarea unui nume conspirativ de către pârât. De asemenea, nu este dovedită în cauză nici afirmația

pârâtului din întâmpinare precum că a fost șantajat să ofere aceste informații. Martorul care l-a recrutat pe pârât menționând că nu l-a constrâns pe acesta să dea notele informative.

În concluzie, Curtea reține că informațiile furnizate de pârât au îngreunat dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Față de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea, în temeiul art. 11 din același act normativ, va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, București, în contradictoriu cu pârâtul PĂUN GABRIEL VIRGIL, domiciliat în Târgoviște, , Județ Dâmbovița.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea pentru exercitarea căii de atac urmând a se depune la Curtea de Apel București- Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 24. 10. 2018.

PREȘEDINTE,
Gabriela Florescu

GREFIER,
Georgiana-Daniela Dincă

06 AUG. 2024 Red./Tehored. G.F./ 4 ex. /

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA V - Cont. admi. în apel

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 5333/2/2016
se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF,

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.

..... în suma de 2. lei

GREFIER ȘEF,

DEFINITIVĂ PRIN DEC.NR.4178/22.09.2022 DOS.NR.5333/2/2016* ICCJ

Admite excepția perimării, invocată din oficiu. Constată perimat recursul declarat de pârâtul Păun Gabriel Virgil împotriva sentinței nr. 4310 din 24 octombrie 2018 și împotriva încheierii de ședință din 10 octombrie 2018, ambele pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal

